

توسعه طلبی بی رحمانه و جنگ طلبی تاریخی روسیه

دی ۲۵۸۴

در سال ۸۸۰ میلادی که هسته آغازین تشکیل روسیه، ابتدا در بخش غربی سرزمین روسیه فعلی در شرق اروپا، از بهم پیوستن چند منطقه کوچک، که مهمترین آنها کیف بود، بوجود آمد. در سده سیزده میلادی مغولان آن سرزمین را مورد هجوم قرار داده و از دور حکمرانان محلی منسوب میکردند. بدین ترتیب اختلاط فرهنگی و نژادی میان مغولها و روسهای محلی بوجود آمد. با این حساب دوران کیفی روسی به پایان رسید و فرصتی پیش آمد تا یک شهر کوچک و ضعیف دیگری به نام مسکو، زیر حکمرانی از دور مغول، رشد کند و نقش بازیگر مهمی را در آینده صحنه سیاسی ایفا نماید. بدین روی با سلطه مغول دوران اردوی زرین یا خانات قپچاق در بخش وسیعی در شمال دریای مازندران شکل گرفت.

در اواخر سده پانزده میلادی ایوان سوم، معروف به ایوان بزرگ، مغولان را برانداخت و نخستین حرکت توسعه طلبی روسی را آغاز کرد. پس از ایوان سوم، یا همان شاهزاده بزرگ مسکو، نخستین فرمانروای روسی بود که در نامه های رسمی از عنوان تزار استفاده کرد. پس از ایوان سوم نوه اش ایوان مخوف (ایوان چهارم) تاثیر گذارترین امپراتور روسیه و نخستین کسی بود که به عنوان تزار تاجگذاری کرد.

تحت فرمانروایی ایوان مخوف توسعه طلبی روسیه تزاری آغاز شد. فتح خانات کازان (قازان) استراخان، و بعدا سبیری، سبب شد روسیه از یک قلمرو شاهزاده نشینی به یک امپراتوری چند ملیتی تبدیل شود. این خانات و مناطق متعلق به تاتارها و ترکان بودند. یرماک یکی از سرکردگان کازاکهای روسی بود که در دوران ایوان مخوف سبیری را فتح و از کوههای اورال گذشت. روسیه در ۱۶۰۰ به سمت شرق پیشرفت کرد، در ۱۶۴۰ به اقیانوس آرام رسید، و در ۱۷۰۰ بسوی غرب، آسیای مرکزی و شرقی و آلاسکا حرکت کرد و سرزمینهای بسیاری را گرفت و پهناورترین امپراتوری جهان را تشکیل داد.

امپراتوری روسیه از ۱۷۲۱ تا ۱۹۱۷ تحت حکومت پتر کبیر، کاترین بزرگ و فرمانروایان بعدی وارد بزرگترین دوره توسعه طلبی خود شد. پتر کبیر با پیروزی در جنگ بزرگ شمالی به دریای بالتیک راه یافت و کاترین بزرگ در ۱۷۸۴ کریمه را ضمیمه خاک روسیه کرد. سپس روسیه به سمت قفقاز شمالی و جنوبی حرکت کرد و در دوران جنگهای ایران و روس، که با تحریکات ملایان وابسته به انگلیس همراه بود، آران، ارمنستان، گرجستان و سرزمینهای بسیاری را از ایران جدا کرد.

در سال ۱۹۰۰ روسیه کنترل تمام آسیای مرکزی را در دست داشت. بخش هایی از چین را جدا و ضمیمه کرد، بخش هایی از سرزمین خاباروفسک، که مرکز ولادی وستوک است، و نیز آلاسکا را در آمریکای شمالی اشغال نمود.

پس از انقلاب کمونیستی روسیه همچنان به توسعه طلبی خود ادامه داد بطوریکه تا سال ۱۹۲۰ بولشویک ها اکثر مناطق زیر سلطه روسیه تزاری را دوباره فتح کرده بودند. در دوران جنگ جهانی دوم شوروی کشور های بالتیک، استونی، لتویا و لیتوانی، و بخش هایی از لهستان، مولدوای امروزی و بخش هایی از فنلاند را جدا و ضمیمه خاک خود کرد. پس از سال ۱۹۴۵ شوروی یک حوزه نفوذ مطلق در آلمان شرقی، لهستان، چکسلواکی، مجارستان، رومانی و بلغارستان ایجاد کرد. دخالت نظامی در افغانستان، کوبا، آنگولا، ویتنام و بسیاری از کشورهای دیگر از توسعه طلبی روس ها در دوران شوروی است. ایران نیز از توسعه طلبی روسی بی سهم نماند و پس از اشغال شمال ایران، با ایجاد حزب دست نشانده دموکرات، خیال جدائی بخشی از ایران را در سر می پرورید که موفق نشد.

روسیه پوتینی در چین، در گرجستان، الحاق شبه جزیره کریمه در ۲۰۱۴، حمله به اوکراین و جدا کردن لوهانسک و دونسک، نفوذ در بلاروس، قفقاز، آسیای مرکزی و مولدوا از ادامه راه توسعه طلبی تمام نشدنی روس حکایت میکنند. اکنون با قربانی کردن اوکراین در برابر زیاده خواهی های پوتین راه برای ادامه توسعه طلبی بی رحمانه و بی شرمانه روسیه هموارتر میشود. باید یاد آور شد که اکثر فتوحات روسیه در گذشته به یاری معاملات تقسیم منافع میان کشورهای غربی و روسیه انجام گرفته است.

تاریخ نشان داده است که روسیه از هنگام تشکیل و در دوره های مختلف تاریخ حیات خود، در حال کشور گشایی از راه چنگ با کشورهای همسایه بوده و تا کنون هیچ نیرویی نتوانسته جلوی طمع روز افزون رهبران روسیه را برای بلعیدن سرزمینهای همسایگان را بگیرد.

روشن است که پدیده جنگ جویی روسیه، همانند دوران آلمان هیتلری و روسیه استالینی، بدون مغز شویی مردم آن ممکن نبوده، مردمی که، با وجود کار و تولید، در آن هوای سرد، زندگی محقرانه ای دارند و از هر فرصتی برای پناهندگی به مناطق دیگر استفاده میکنند. این تمایل در میان روسهایی که پیش از شورش ۵۷ به ایران فرستاده میشدند بخوبی دیده میشد.

در این میان تاکنون مردم ایران و تمدن ایرانی بزرگترین صدمات را دیده اند، آنهم پیرو تبتانی میان کشورهای استعمارگر و روسیه توسعه طلب. شوربختانه اکنون سر سپردگی علی خامنه ای، کسیکه تنها در دنیای هذیان و خیالات ویژه معتادان شناور است، کمک بزرگی به روسیه برای نگه داشتن ایران در حوزه نفوذ و سلطه خود میکند. یادآور میشود که سردمداران روسیه از تحویل هواپیماها و تجهیزات جنگی به خامنه ای خودداری میکنند در حالی که آنها را به بسیاری از کشورهای دیگر فروخته اند. روسیه با اتمی شدن ایران نیز مخالف است.

شوربختانه به نظر میآید که توسعه طلبی روسیه ممکن است باز هم موفقیت آمیز باشد و سرزمین روسیه بزرگتر شود.

با نگاه به گزاره های برشمرده در بخش پیشین این نوشته، کشورهای بسیاری در جهان در جایگاهی هستند، که باید به تازشهای روسیه واکنشی بخردانه، فراگیر و جهانی از خود بنمایند. کشورهای همسایه و نزدیک به روسیه بار سنگین تری را باید بکشند. تازش روسیه به اوکراین، کشور همسایه روسیه با پیشینه تاریخی یگانه، میتواند گواهی آشکار و تلخ از خوی ویرانگرانه روسیه باشد. افزون بر این، گزاره های فراوان تاریخی نیک بما میگویند، که این کشور بسیار پهنآور، با خوی جهانگیرانه اش، میتواند هر زمان که در خویش نیاز و توان ببیند به کشورهای کم توان بتازد. اکنون لازم است که کشورهای صلح طلب دنیا به چاره اندیشی دسته جمعی بپردازند و آنهم پیش از آنکه یک جنگ اتمی دنیا سوز پیش بیاید. ما ایرانیان بیشترین هزینه ها را به روسیه پرداخته ایم، از این روی نگرانی از خوی ویرانگرانه این کشور را هرچه بیشتر باید به جد بگیریم و در این راستا سخن مان را به گوش جهانیان برسانیم. آگاهی و هوشیاری ملت ایران میتواند در این مورد بسیار سودآور باشد، بویژه با سرنگون کردن رژیم اشغالگری که با سرسپردگی روسیه به حیاتش ادامه میدهد.

سازمانهای هموند جبهه هماهنگ مبارزان ایران:

انجمن ایران در دالاس، انجمن ایرانی برای صلح و آزادی و عدالت، انجمن زنان پارسی در سوند، انجمن فرهنگ ایران زمین، بنیاد اروپایی زرتشت شناسی، تشکیلات لوس آنجلس-ایران، پشتیبانان جنبش دموکراسی، پیمان برای دموکراسی، جبهه ملی ایران خارج از کشور، جمعیت آزادیخواهان ایرانی در فرانسه، جمعیت خرد پیشگان ریشه ای، جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران، جنبش زنان ایران، حزب ایران نوین (سیاتل)، حزب دموکرات مردم ایران، رادیو آزادگان، سازمان ایران پاد، سازمان پان ایرانیست، سازمان رهایی ایران، سازمان جوانان هوادار مشروطه پادشاهی، سازمان حقوق بشر برای آزادی زندانیان سیاسی، سازمان سرباز، سازمان سکولارهای دموکرات ایران، سازمان مشروطه خواهان ایران پادشاهی، سازمان مشروطه خواهان بلوچ، سازمان نگهبانان ایران جاوید، سازمان نظم نوین ایرانیان، سازمان نهال، سازمان همبستگی زنان ایران، شورای اتحاد و همبستگی نیویورک، کانون اروپایی برای آموزش جهان بینی زرتشت، کانون خرد، کنگره همبستگی ایرانیان، نگهبانان یکپارچگی ایران.